

3.— Кое то рекохмы за ралото, то може да са при-
способи и на къща, на нива или на пары; сичкытъ
тѣзи нѣща производатъ цѣнность която безъ пред-
варителенъ трудъ не бы могла да съществува. При-
тежатель-тъ дава въ заимъ или въ наймъ вѣтъя си
трудъ, приходътъ е възнагражденіе което получава за
него. Но сичкытъ нѣща не производатъ цѣнности безъ
новъ единъ трудъ ; въздаяніето което състои въ ки-
ріята или въ лихвата не е никога толкосъ голѣмо кол-
кото е цѣнность-та която са добыва отъ тѣхъ ;
безъ туй условіе никой не бы са склонилъ да земе
въ заимъ единъ капиталъ и съкій бы предпочелъ да
работи безъ неговата подмога.

4.— Въ много обаче случаи, приходътъ обнѣма, о-
свенъ заплатата за древнѣи трудъ, едно възнагражденіе
за употребеніето на капитала и едно въздаяніе за при-
тежателя заради опасность-та отъ която бѣдству-
ва да си не земе назадъ своята собственность. Обы-
кновенно туй възнагражденіе е по малко за капиталъ
отъ пары даденъ въ заимъ, нежели за такъвъ който
са дава въ видъ на орѣдія, мобилы, защото монетата
не страдае толкосъ отъ употребеніето колкото тѣзи
последнитѣ. По този начинъ лихвата обыкновенно бы-
ва толкосъ по малка колкото повече е увѣренъ при-
тежатель-тъ че ще му са исплати заимътъ.

Заради туй лихвата е много малка за заимъ обез-
печенъ съ залогъ на недвижимъ имотъ, защо е явно
че заимодавецътъ чрезъ продажбата на този имотъ мо-
же да си земе назадъ капитала.

Напротивъ лихвата е много по голѣма когато за-
имоприматель-тъ нема да даде нѣщо въ залогъ, защо-